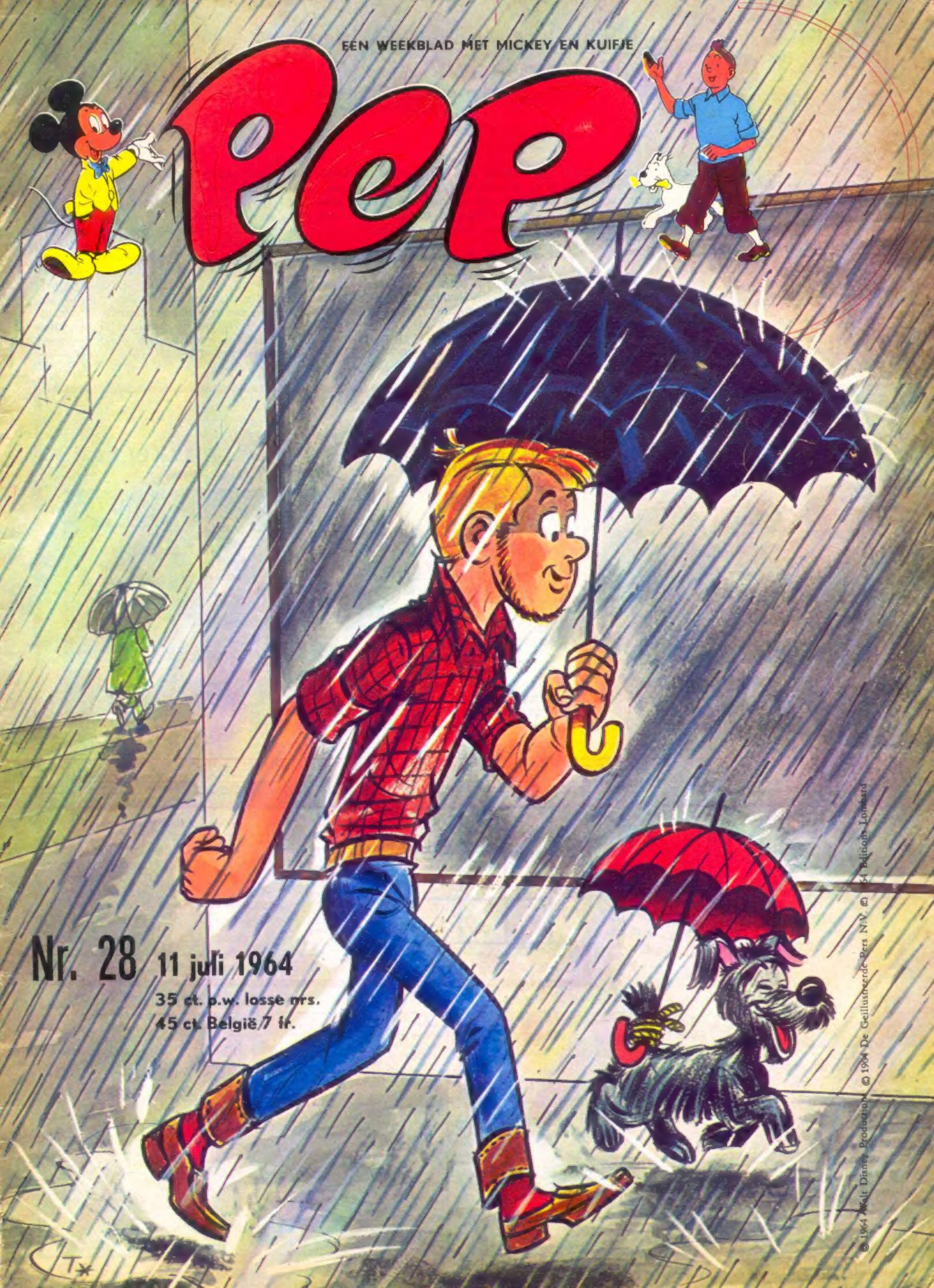
EEN WEEKBLAD MET MICKEY EN KUIFJE

PEP

Nr. 28 11 juli 1964

35 ct. p.w. losse nrs.
45 ct. België 7 fr.

HALLO, beste vrienden!

Het is weer zomer… tijd om het water op te zoeken! Jullie hebben vast al gezwommen en misschien gezeild, maar aan „onderwater"- sport zullen echt niet veel zijn toegekomen.
Om er toch 'ns wat over te kunnen zeggen, hoef je alleen maar de PEP op te slaan op de pagina's 16 en 17, waar een fantastische PEP-plaat van de „Calypso" en een duikschotel staat.
Op pagina 15 wordt het een en ander er over verteld. Zo is de duikschotel, een broertje van de vliegende schotel, een uitvinding van kapitein Cousteau. Hij is de gezagvoerder van de Calypso, het schip dat je op de foto hierbij ziet en dat ontworpen is om onderzoekingen te kunnen doen op de bodem van de zee.
Natuurlijk heb je de postzegels op deze pagina gezien. Nee, het zijn geen echte …die vind je op pagina 26, met afbeeldingen van schilderijen. De zegels hieronder zijn alleen maar bestemd voor onze pientere puzzelaars!
De Olympische Spelen beginnen steeds dichterbij te komen. Nog maar een paar maanden, dan is het zo ver! Nu a probeert Bob Spaak jullie ervoor in d juiste stemming te brengen door ver halen te vertellen over Spelen die ge weest zijn, en Spelen die — in Tokio — zullen komen.
De Grumman Intruder is een vliegtui waar Hugo Hooftman veel te veel va weet om het allemaal op één pagin kwijt te kunnen! De belangrijkste din gen en de technische gegevens van di toestel vind je op pagina 30 van dez PEP, die — zoals elke week — wee voor ieder wat heeft!

PRIJZEN:

1e prijs: een prachtig polshorloge; 2e prijs: een kleinbeeld camera; 3e prijs: een compleet tafeltennisspel; 4e prijs: een kruiswoordspel; 20 troostprijzen: een grote gekleurde speelbal.

De oplossing van prijsvraag nr. 26: 1. Dame, 2. Adem, 3. Edam, 4. Made.

DE PRIJSWINNAARS VAN Nr. 21:

Horloge: J. Rassels, Goorsestraat 20, Delden; Fototoestel: E. Rijnveld, Boschestr. 23, Scheveningen; Tafeltennisspel: W. Overgaag, Fazantlaan 4, Bergeyk; Kruiswoordspel: G. & A. Venendaal, Horsterweg 3, Leusden. De winnaars van de troostprijzen krijgen deze, zonder dat hun naam in Pep komt te staan, thuis gestuurd.

VOOR PIENTERE PEP PUZZELAARS

PUZZEL-POSTZEGELS

Heden verschenen: de eerste serie puzzel-postzegels. Plak ze niet op een brief, ze zijn ongeldig; maar toch is hun waarde hoog: je kunt er een fijne prijs mee winnen! Op elke postzegel staat een voorstelling. Zoek de naam ervan. Neem van elk gevonden woord de beginletter en vul die in op het schema hiernaast, elke letter op dezelfde plaats als de postzegel. Horizontaal en verticaal ontstaan nu woorden van vier letters. Plak het uitgeknipte schema op een briefkaart of teken het op een briefkaart na en stuur je oplossing vóór 16 juli naar Redactie PEP, postbus 1444, Amsterdam. Schrijf in de linkerbovenhoek aan de adreszijde van de briefkaart: PEP-prijsvraag nr. 28. Veel succes.

k	A	t
i	D	A
L	o	k

Ton en Tineke

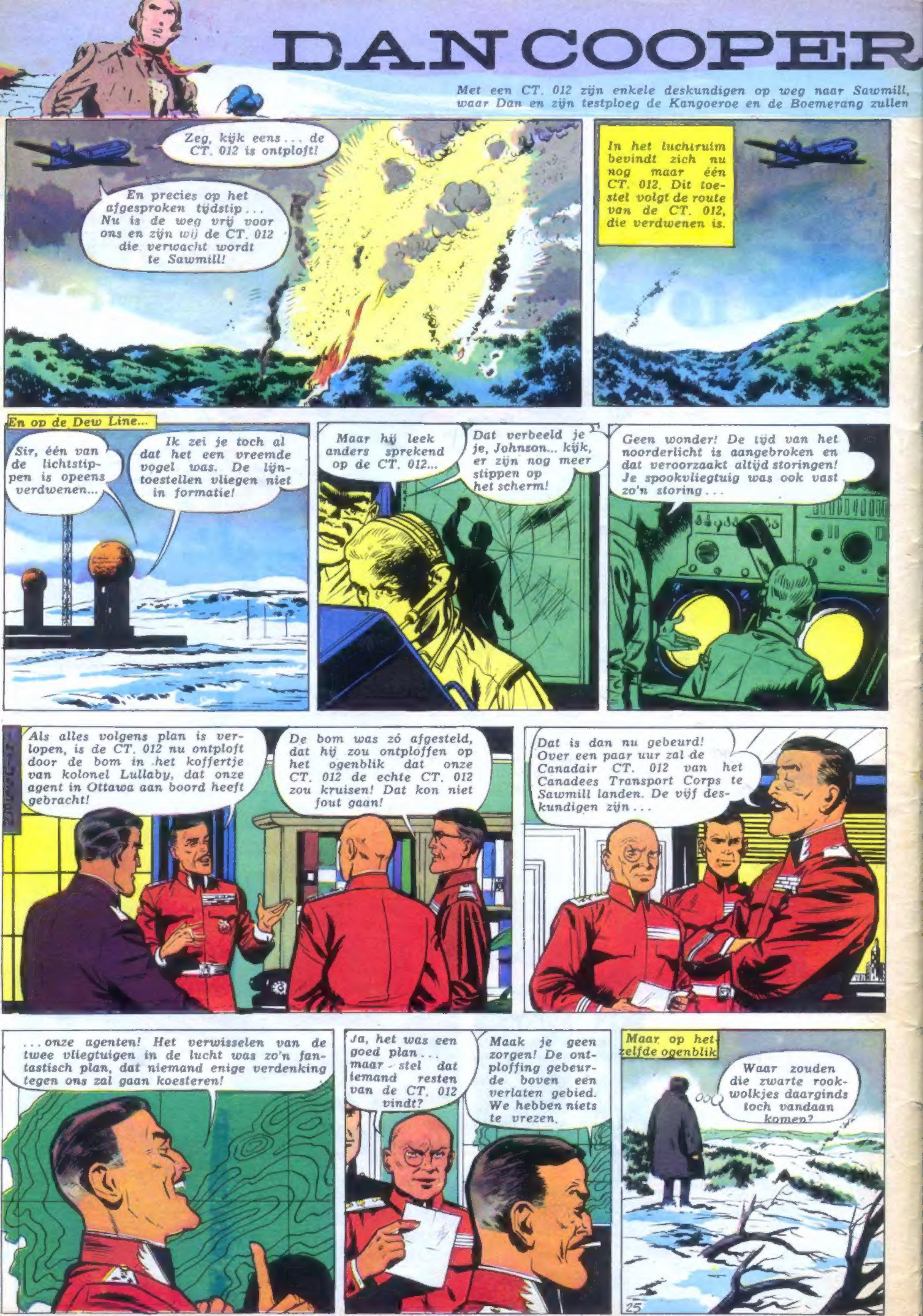
door Franquin

Leve de vakantie !
Hè, hèèèè... Eindelijk rust! Tjongejonge, een goede vakantie hebben we wel verdiend na al die avonturen, hè, Stef?
ZZZZZZZZ
Hé, Pep, word es wakker!
Wat? Wie? Ik? Wat is er aan de hand?
Een expresbrief voor je!
Vooruit, Stef, jij ligt toch, ga eens gauw die brief halen!
Hm. Grrr. Het zijn ook altijd dezelfden wie het lastig wordt gemaakt. Alsof meneer zelf geen gezonde benen aan z'n lijf heeft!
Mooi! Bedankt!
Beste Pep! — Hoe staat het leven sinds ons laatste avontuur? Goed, hoop ik! Zeg, ik ben zo vrij mezelf uit te nodigen een week of zo bij jou door te brengen. Ik kom morgenochtend aan. Groetjes! Prof. Bombast. P.S. Ik neem mijn neefjes Tim en Tam ook mee.
Sapristi! Dan mogen we wel gauw het hele huis op orde brengen. Het is een bende op 't ogenblik! Jij helpt me, hè, Stef?
Pffff! Het is alweer gedaan met de rust!
Vooruit, jongen, stof jij maar vast deze vazen af en maak straks al het vaatwerk schoon. Kom, aan de slag!
Goed, goed!
Wat een baan! Ontzettend!
Zo, het huis ziet er keurig uit, nu is jouw huis aan de beurt!
?
Dit bouwvallige hondehok is een schande voor onze tuin. We zullen een nieuwe bouwen!
Moet dat nou? Ik wil geen ander hok hebben!
V1

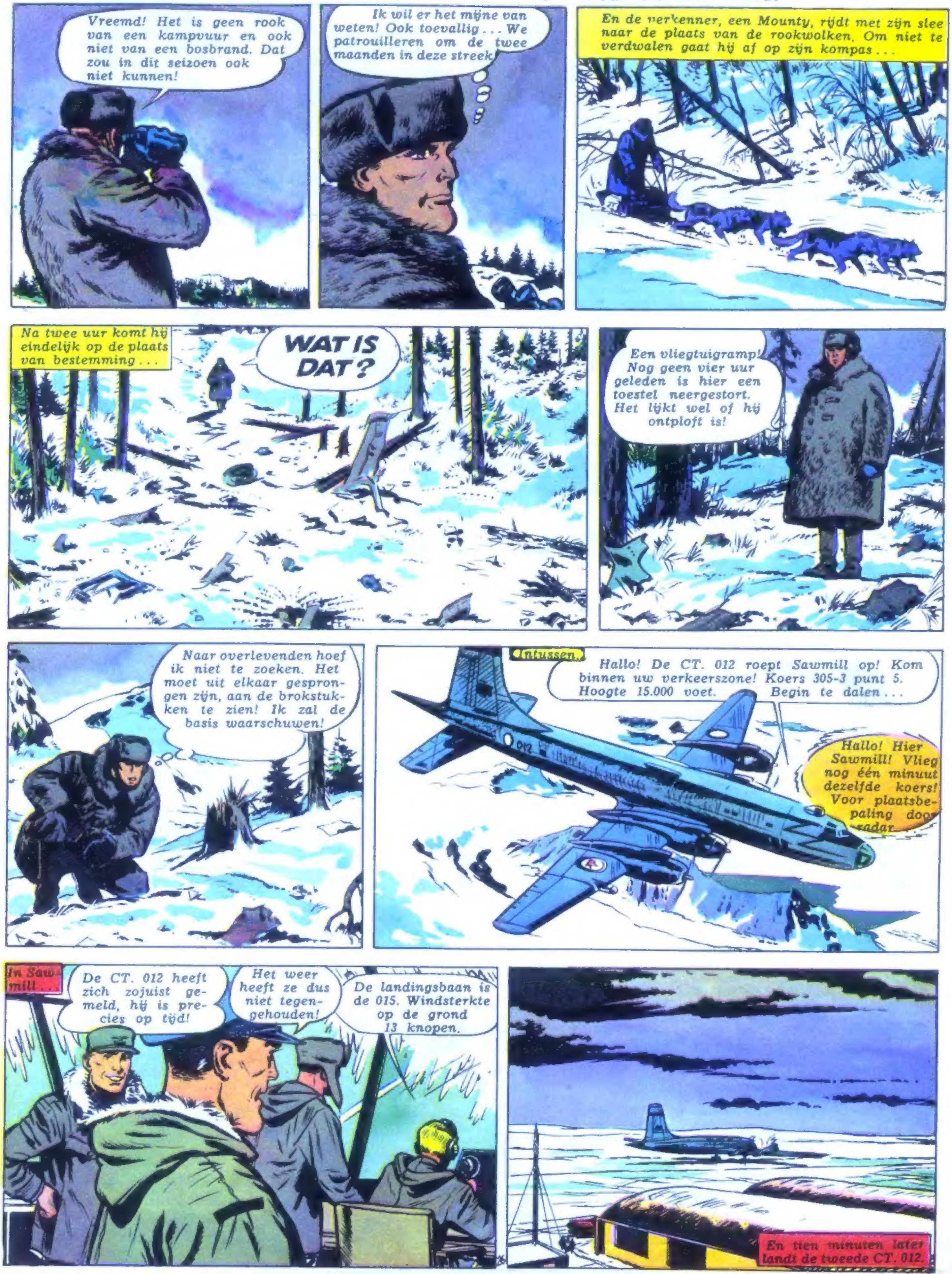

Tut-tut-tut-tut! Geen protesten! Aan het werk! Haal wat planken!
Wat moet ik daar nou nog tegenin brengen? Hij is nu eenmaal de baas!
Zo, Stef! En wie gaat er even een fraai hondehok bouwen waarom al je buurjongens en -meisjes je zullen benijden? Nou, wie?
Ik, helaas!
Hahaha! Er komt al model in!
Nou! En wàt voor model! Vreselijk!
Kijk eens! Ziet dat er niet mooi uit? Een hondehok-de-luxe!
En dan moet je zo van eenvoud en soberheid houden zo als ik!.
We zullen dit oude hok naar binnen brengen! Daar maak ik brandhout van!
Ik ben helemaal uit mijn doen! Ik doe geen oog dicht vannacht!
Later...
Kom, Stef! Naar bed! Wat doe je daar?
Aha? Meneer gaat z'n bedje verzorgen? Kom maar, dan zal ik je even lekker toestoppen in je nieuwe slaapplaats, schavuit!
BANK!
Vooruit! Doe open! Doe onmiddellijk open, zeg ik je!
Hè, er is geen beter hondehok dan een mensenhok, vind ik maar!
WORDT VERVOLGD

DAN COOPER
Met een CT. 012 zijn enkele deskundigen op weg naar Sawmill, waar Dan en zijn testploeg de Kangoeroe en de Boemerang zullen
Zeg, kijk eens ... de CT. 012 is ontploft!
En precies op het afgesproken tijdstip ... Nu is de weg vrij voor ons en zijn wij de CT. 012 die verwacht wordt te Sawmill!
In het luchtruim bevindt zich nu nog maar één CT. 012. Dit toestel volgt de route van de CT. 012, die verdwenen is.
En op de Dew Line...
Sir, één van de lichtstippen is opeens verdwenen...
Ik zei je toch al dat het een vreemde vogel was. De lijntoestellen vliegen niet in formatie!
Maar hij leek anders sprekend op de CT. 012...
Dat verbeeld je je, Johnson... kijk, er zijn nog meer stippen op het scherm!
Geen wonder! De tijd van het noorderlicht is aangebroken en dat veroorzaakt altijd storingen! Je spookvliegtuig was ook vast zo'n storing ...
Als alles volgens plan is verlopen, is de CT. 012 nu ontploft door de bom in het koffertje van kolonel Lullaby, dat onze agent in Ottawa aan boord heeft gebracht!
De bom was zó afgesteld, dat hij zou ontploffen op het ogenblik dat onze CT. 012 de echte CT. 012 zou kruisen! Dat kon niet fout gaan!
Dat is dan nu gebeurd! Over een paar uur zal de Canadair CT. 012 van het Canadees Transport Corps te Sawmill landen. De vijf deskundigen zijn ...
... onze agenten! Het verwisselen van de twee vliegtuigen in de lucht was zo'n fantastisch plan, dat niemand enige verdenking tegen ons zal gaan koesteren!
Ja, het was een goed plan ... maar - stel dat iemand resten van de CT. 012 vindt?
Maak je geen zorgen! De ontploffing gebeurde boven een verlaten gebied. We hebben niets te vrezen.
Maar op hetzelfde ogenblik
Waar zouden die zwarte rookwolkjes daarginds toch vandaan komen?

in HET WAAGSTUK

voorvliegen. Een tweede CT. 012 duikt op en blijft de eerste volgen, tot die opeens in de lucht ontploft ...

Hallo! Verkeerstoren Ottawa; hier Sawmill. De CT. 012 is geland, vlucht afgelopen! Alles in orde!
Ottowa aan Sawmill: Roger! Out!
Kolonel Lullaby? Ik ben kolonel Sawyer, basiscommandant: dit zijn de ingenieurs Cooper en Collins! En dit is kapitein Dan Cooper, de leider van onze testploeg hier in Sawmill.
Aangenaam, heren! Wij vertrouwen erop dat de toestellen in orde zijn! Wij willen zo gauw mogelijk met de test-vluchten beginnen.
Morgen graag, tenzij slecht weer het opstijgen onmogelijk maakt.
Maar we zouden toch wel graag willen weten hoe de toestellen zich in een sneeuwstorm houden, of ze ook daartegen bestand zijn.
Als het weer zo blijft, kan de eerste vlucht morgenvroeg doorgaan; Collins en ik kunnen dan vanavond na het eten de instructies geven!
Dat is uitstekend. We zijn startklaar, Cooper!
Dan, heb je een ogenblik?
Er is iets vreemds! Ik heb kolonel Lullaby goed gekend . . .
?
Maar deze lijkt in de verste verte niet op hem!
Misschien is hij niet dezelfde. Er zijn heus wel meer Lullaby's. Je moet geen rare dingen in je hoofd halen.
Ik was bijna vergeten dat het vliegtuig naar Ottawa terugkeert zodra de bemanning uitgerust is. Laat de brandstofreservoirs tanken.
Dat zal ik laten doen, sir!
En intussen, ver daarvandaan..
Door de storm kan ik de verbinding niet tot stand brengen! Ik moet zien zo vlug mogelijk in de bewoonde wereld te komen . . .
En 's avonds in Sawmill na het eten..
Ik zal u tot in de kleinste bijzonderheden uitleggen hoe de Boemerang werkt en dit met u volgen op de tekeningen die u vóór u hebt . . .
U bent nu al vier uur aan een stuk door bezig. Zou het niet beter zijn er morgen mee door te gaan en de vlucht nog even uit te stellen?
Geen sprake van, we hebben te weinig tijd!
Heren, ik geloof dat we nu klaar zijn! We gaan een paar uur slapen en morgenvroeg om 7 uur stijgen we op voor de eerste proefvlucht!

Maar die nacht doet geen enkele deskundige een oog dicht! Ze zitten bij elkaar en bestuderen in koortsachtige haast alle bijzonderheden van de Kangoeroe...
Maar ook Dan slaapt niet....
Een volledige raid, het overvliegen van de Pool en het uitwerpen... nou, nou, dat is niet mis!
De volgende morgen ontbijten de piloten en de technici vroeg in het instructielokaal...
Die deskundigen zijn onvermoeibaar... zij zaten hier 't eerst!
Door de storm en het noorderlicht kan er geen radioverbinding tot stand gebracht worden.
Maar dat kon de CT. 012 toch niet beletten op te stijgen...
Stilte, alstublieft, heren!
Onze eerste vlucht zal verscheidene uren duren! Tot boven de pool vliegen we op de maximumhoogte, maar wij zullen de koers zeer vaak moeten wijzigen!
Als we het Frans Jozefland — ons theoretisch doel — naderen, zal de Boemerang uitgeschoten worden en een schijnaanval doen. Het elektronisch brein zal het doel zoeken, waarna het toestel terugkeert naar de Kangoeroe. Daarmee is de oefening voorbij!
Mike en Louverture bestuderen de Kangoeroe. Aan boord bevinden zich de commissie en de ingenieurs Cooper en Collins. Ik zit in de Boemerang!
Goed! En wat doen wij?
Jullie zorgen voor onze dekking, net alsof het een echte opdracht is... We stijgen op over 32 minuten!
Na Dan komen een man die de poolstreken door en door kent, èn 'n officier van de weerkundige dienst aan 't woord.
Als er geen vragen meer zijn, kunnen we gaan!
Op hetzelfde ogenblik, na een lange en vermoeiende tocht door de nacht
Een post van de Hudsonbaaicompagnie(1), daar is vast een zender!
(1) Handel in dierenhuiden.
WORDT VERVOLGD

HARTJE zomer, hoogseizoen van alle takken sport die zon en warmte nodig hebben. En tòch houden veel jongens en meisjes die zomersporten beoefenen, zich een beetje **in**. Want ze weten dat ze straks in Tokio, waar tussen 10 en 24 oktober de Olympische Spelen gehouden worden, deel zullen nemen aan wedstrijden die zonder twijfel de belangrijkste van hun sportieve loopbaan zullen worden en dat ze **pas daar en in die tijd** in topvorm moeten zijn om hun allerbeste prestaties te leveren. **Dan** komt 't erop aan! Overwinningen die je tijdens Olympische Spelen behaalt en goede prestaties die je dan levert, worden nu eenmaal veel hoger gewaardeerd en veel beter gehonoreerd dan overwinningen in een gewone internationale wedstrijd.

Nog drie maanden en dan is 't zo ver, dan zijn we in Tokio, dan beginnen de Olympische Spelen. In de drie maanden tot dan, moeten we, dacht ik, zo nu

OVER OLYMPISCHE OVERWINNINGEN...

en dan wel over de Spelen praten, over de Spelen die geschiedenis zijn en over de Spelen in de Japanse hoofdstad, die nu nog in de toekomst liggen. En over de mensen die ooit aan Olympische Spelen hebben deelgenomen of op de nominatie staan eraan te gaan deelnemen. Grote sportmensen enne... rare sportmensen, zoals meneer Lorz. Of eigenlijk moet ik zeggen „mister Lorz", want hij was een Amerikaan. Hij behoorde in 1904 tot de deelnemers aan de Spelen in St. Louis, een Amerikaanse stad zoals je weet. Lorz liep

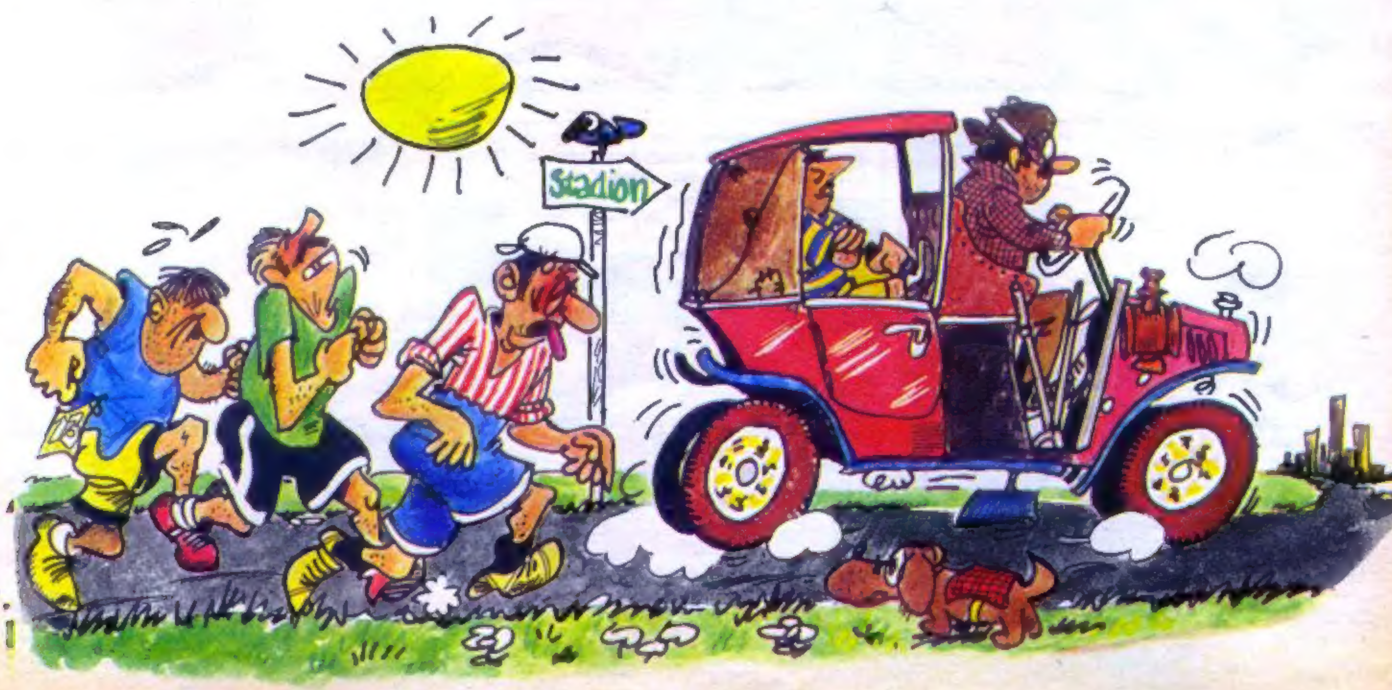

mee in de Marathon-loop, de langste afstandsloop, ruim 42 km, of, om precies te zijn 42 km en 195 meter. Goed, dat was daar in St. Louis een allesbehalve gezellige onderneming, want het was meer dan warm, 't was heet! 33 graden in de schaduw! Nou, de meeste Marathonlopers (het waren bijna allemaal Amerikanen) kwamen onder deze omstandigheden niet ver. Ze kregen al gauw last van de hitte en

Lorz was één van degenen die er de voorkeur aan gaven, gemakkelijk liggend onder een boom wat uit te blazen en bij te komen van de vermoeienissen.
Zo win je natuurlijk geen wedstrijd en misschien betreurde Lorz dat toch wel enigszins. Hij lag zo wat te piekeren en te mijmeren, toen hij in de verte een auto aan zag komen. Begrijp me goed, jongens, als ik „auto" zeg, dan bedoel ik een auto anno 1904, zoals je bij deze wedstrijd voortdurend het jaartal 1904 in gedachten moet houden. De sport had in die dagen nog niet zo verschrikkelijk veel te betekenen en er stonden bijvoorbeeld haast geen mensen langs de route van de Marathon-lopers. Daarom kon Lorz het plannetje dat zo plotseling bij hem opkwam, ook uitvoeren. Hij liet de chauffeur van dat voorwereldlijke geval stoppen, zei dat hij een uitgevallen Marathon-loper was en vroeg of hij alsjeblieft mee mocht rijden naar de finish. 't Mocht. Prinsheerlijk liet Lorz zich naar voren brengen, voorbij de zwoegers, die de strijd tegen de kilometers en temperatuur **niet** opgegeven hadden. Dicht bij het stadion, waar de finish lag, verliet hij de auto, fris en uitgerust, en met grote voorsprong op de anderen begon hij in de richting van het stadion te lopen. Je zegt: „Meneer Spaak, dat kàn niet." Ik zeg: „Het is waar. Vergeet niet, dat de mensen in St. Louis nauwelijks wisten dat er Olympische Spelen aan de gang waren en dat je, als Marathonloper, soms kilometers lang niemand zag." Daarom kon de linke Lorz die auto ook verlaten op een plaats waar niemand zijn bedrog ontdekken kon. Enfin, Lorz tippelde in de richting van het stadion, werd daar warm ontvangen en legde, terwijl de mensen hem bejubelden, nog een ereronde af die klonk als een klok. „Fantastisch!" riepen de mensen verbaasd, „fantastisch, wat is die vent nog fris na zó veel kilometers! En dat bij die hitte!" Lorz vond 't allemaal best en dankte vriendelijk voor de uitbundige hulde.

Een kwartiertje later kwam ene Hicks het stadion binnenlopen, knap moe en knap warm. Jonge, dacht die Hicks, wat is dat hier een saaie boel. Loop ik me een ongeluk, word ik Olympisch kampioen, klàppen de mensen nauwelijks voor me. Nou, ze worden bedankt. Deze Hicks was de echte kampioen, maar voor het publiek in het stadion was-ie „slechts" nummer 2. Enfin, het raadsel werd spoedig opgelost en Lorz snel ontmaskerd. Hicks staat in de annalen als kampioen vermeld, maar Lorz is de man geweest die op de meest comfortabele manier Olympisch kampioen werd, al was 't voor een kwartiertje...

BOB SPAAK

ZORRO
GEZOCHT!
AANWIJZING DIE LEIDEN TO AANHOUDING VAN ZORRO, WORDEN BELOOND MET 500 PESO
ZO GOED, SERGEANT?
SI! IEDEREEN ZAL ME NU HELPEN ZORRO TE VANGEN!
NATUURLIJK, DON DIEGO! DE MENSEN HIER ZIJN STRAATARM. 500 PESOS IS 'N KAPITAAL VOOR ZE!
DACHT JE, GARCIA?
EVEN LATER, IN DE GEHEIME KAMER VAN DON DIEGO'S HACIENDA...
WE ZULLEN GARCIA EEN HANDJE HELPEN, BERNARDO.
ZORG DAT JE VOOR VANAVOND EEN POT TEER HEBT, EEN EMMER WATER, EEN TOUW EN EEN GROOT OPGEZET BEEST...
IN HET HOLST VAN DE NACHT GAAT BERNARDO AAN HET WERK...
GARCIA ZAL UIT ZIJN VEL SPRINGEN VAN WOEDE...
DE VOLGENDE OCHTEND VROEG...
W-WAT IS D-DAT NU? HET TEKEN VAN ZORRO?! MET EEN PIJL ERONDER...
PEDRO! ALFREDO! KOM MEE! DIT IS ONZE KANS OM ZORRO TE VANGEN!

IEMAND HEEFT EEN SPOOR UITGEZET, DAT ONGETWIJFELD NAAR DE SCHUILPLAATS VAN ZORRO LEIDT! WAARSCHIJNLIJK DURFT HIJ ZICH PAS BEKEND TE MAKEN...
... ALS ZORRO GEVANGEN IS. DAN ZAL DIE ONBEKENDE ZIJN BELONING KOMEN OPEISEN!
DE TEKENS LEIDEN GARCIA EN ZIJN LANSIERS NAAR EEN BOOM, WAARUIT EEN TOUW OMLAAG HANGT...
EEN TOUW! DA'S VERDACHT, MANNEN!
SI, ÈRG VERDACHT!
ZOU... ZOU ZORRO 'N HUT IN DIE BOOM GEBOUWD HEBBEN, WAAR HIJ ZICH TELKENS VERKLEEDT?
ALFREDO, KLIM IN DAT TOUW!
IK?! M-MAAR U BENT DE SERGEANT ...IK VOLG U WEL!
SI, U MOET ONS VOORGAAN...
BAH! LAFAARDS DAT JULLIE ZIJN!
HI! HI! DIE SERGEANT!
SPLUT! BLUB!
LACH NIET! DIT IS GEEN GRAPJE!
ALS DE WOEDENDE GARCIA TERUG WIL KEREN NAAR DE PUEBLO...
DAAR HEB JE ZORRO! KOM MEE, ACHTER HEM AAN!
ZORRO VERDWIJNT TUSSEN DE STRUIKEN. GARCIA VOLGT HEM...
EEN B-B-BEER!
KOM MEE! GAUW!

GARCIA IS MOEDIGER DAN ZIJN LANSIERS...
BENG!
HIJ-HIJ VALT! HIJ IS DOOD! IK, GARCIA, HEB EEN BEER GESCHOTEN! IK BEN EEN HELD!
W-WAT?! HET IS EEN OPGEZETTE BEER! ZORRO HEEFT ME VOOR DE GEK GEHOUDEN!
WAT EEN HELD, HÈ? HI! HI!
AI... EEN SLANG! EEN ECHTE!
SSSSSSS
HET PISTOOL VAN DE SERGEANT KETST...
IK BEN VERLOREN! H-H-HELP!
KLIK!
BENG!
ZOEF
ALS GARCIA BIBBEREND OMKIJKT...
Z-ZORRO! U HEBT M'N LEVEN GERED!
NU BEN JE ME DANKBAAR, GARCIA, MAAR DAT ZAL NIET LANG DUREN... GA TERUG NAAR DE PUEBLO, AMIGO, EN DRINK EEN KROES BIER. DAAR ZUL JE VAN OPKNAPPEN.
ALS JE IN DE PUEBLO AANKOMT, ZAL DAAR 'N GESCHENK VOOR JE ZIJN. VAN MIJ!
EEN GESCHENK VAN ZORRO? VOOR MIJ?
LATER IN DE PUEBLO...
CUARTEL DE LOS ANGELES
Met de vriendelijke groeten van ZORRO!

PIETJE PECH
door
C.D. RUSSELL
ZE WILLEN VANDAAG NIET MEER BIJTEN. IK KAN NET ZO GOED WEGGAAN. IK HEB ER NOG HEEL WAT GEVANGEN!
JIJ, LELIJKE...
© 1964 - K F S Opera Mundi

NAAR DE BODEM VAN DE OCEAAN

Ook de „onderwater-scooter" is een vinding van kapitein Cousteau. Hier zie je hem in eigen persoon achter 't stuur.

NU bijna 25 jaar geleden kwamen kapitein Cousteau en zijn vriend Frédéric Dumas, beiden enthousiaste zee-liefhebbers, op het idee een schip uit te rusten voor oceanografische doeleinden. Zij wilden de bodem van de oceaan onderzoeken, kijken welke vissen er in de eeuwige schemer van de diepten leven, de oceaan dwingen al zijn geheimen prijs te geven. Ze hadden geen schip en geen geld, maar kapitein Cousteau was er de man niet naar om bij de pakken neer te gaan zitten. Al gauw werd ingenieur Gagnan ingeschakeld om hun plannen te verwezenlijken, althans... op papier. Dank zij de financiële medewerking van een vriend, André Auriac, kon Cousteau een oude Amerikaanse mijnenveger kopen. Het schip was door de oorlog danig gehavend en bood een trieste aanblik, maar 1½ jaar later was de oude mijnenveger onherkenbaar veranderd: stralend wit, uitgerust met de modernste instrumenten, lag het klaar om zijn nieuwe taak te vervullen. Het werd Calypso gedoopt en is het modernste drijvende laboratorium ter wereld. De lengte van het schip bedraagt 43 m, het gewicht 360 ton en de maximum-snelheid is 12 knopen. Het schip kan voor een afstand van 5000 mijl brandstof vervoeren en dat komt neer op een aanzienlijke voorraad voor een schip van 360 ton.

De radarinstallatie is hoog boven op het schip geplaatst. De opgevangen signalen worden doorgestuurd en zijn af te lezen op een scherm in de stuurkamer. Het schip heeft een automatische piloot, die uit eigen beweging elke fout van de stuurkamer corrigeert tot op een halve graad nauwkeurig. De Calypso is ook uitgerust met zogenaamde „wonder-oren". Deze oren zijn bijzonder gevoelig en constateren iedere oneffenheid in de zeebodem: een soort onderwater-radar dus, oftewel SONAR. Het schip is bestemd voor onderzoekingen onder water en daarom zijn er voor de duikers tal van voorzieningen getroffen, zowel voor hun veiligheid als voor het vergemakkelijken van hun werk. Achter op het schip bevindt zich een platform, waarvanaf de duikers in het water springen. In het schip is een duikput aangebracht: ook hierdoor kunnen de duikers in het water afdalen en hoeven ze niet eerst aan de buitenlucht, waarvan de temperatuur vaak vele graden lager ligt dan die van het water, blootgesteld te worden. Op het bovendek bevindt zich de anti-haaienkooi. De duikers dalen hierin af wanneer de kans groot is dat er haaien in de buurt zijn. Op deze manier zijn ze volkomen beveiligd tegen de aanvallen van deze roofzuchtige dieren.

Het meest opvallende aan dit schip is wel de „duikschotel". Deze uitvinding van kapitein Cousteau heet Denise.

Denise heeft een carrosserie van plastic en een straal van 1,40 m. Ze is uitgerust met een elektrische pomp van 2 pk, die zorgt voor de voortbeweging. Haar snelheid kan 1 km per uur bedragen. Er is plaats in de schotel voor 2 „inliggenden". De bestuurder van de duikschotel is Albert Falco.

De schotel wordt met behulp van de hydraulische kraan te water gelaten. Als de aanwezige zuurstof verbruikt is, wordt er nieuwe in de cabine gepompt. De temperatuur is erg hoog vlak na de tewaterlating, maar op een diepte van 40 m is het vrij koud. Een normale duik duurt 4 uur, hoewel de schotel zonder bezwaar 24 uur onder water kan blijven.

In 1951 ging de Calypso voor het eerst op expeditie, naar de Rode Zee. Daarna heeft het schip onderzoekingen gedaan in de Caribische Zee, langs de kusten van Afrika en Zuid-Amerika, en vooral in de Middellandse Zee.

Niet alleen de duikers, maar ook kapitein Cousteau zelf dalen regelmatig af in de diepte.

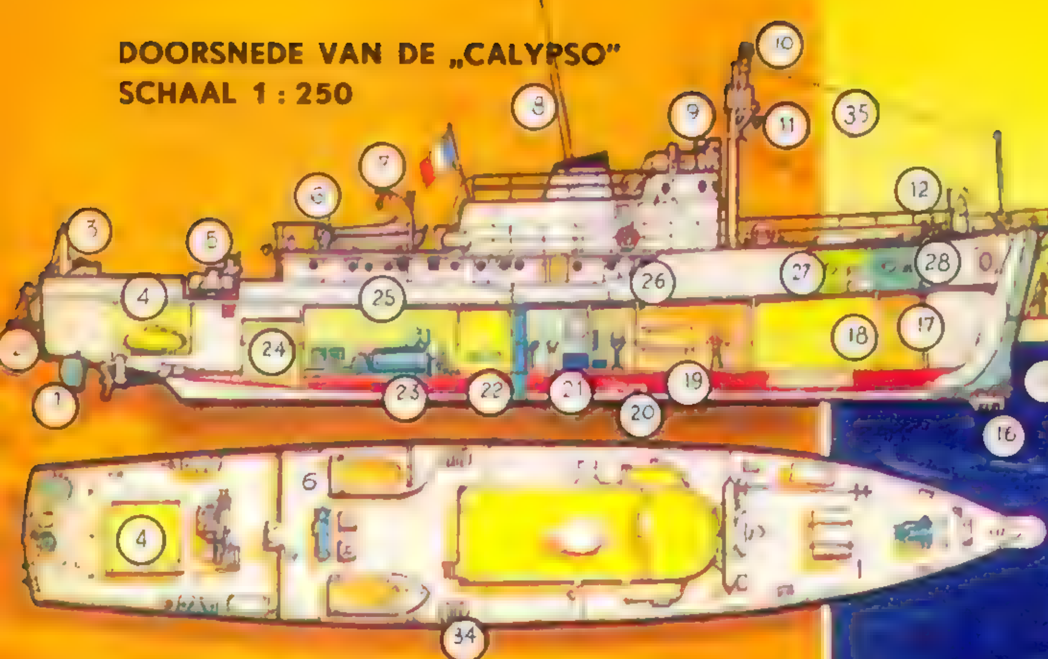
De bemanning van de Calypso telt doorgaans 7 koppen. Buiten de technici zijn er aan boord een professor, een dokter en niet te vergeten: een kok. Na hun dagtaak hoeven de mannen zich niet te vervelen. In de gezellig ingerichte „salon" spelen ze een spelletje schaak of kaart. Ook luisteren ze veel naar (vooral klassieke) muziek. Ze mogen roken en drinken aan boord. Er is zelfs een onder-water-televisie: het aquarium dat iedere avond een afwisselend programma „vissenballet" biedt. Buiten onderzoekingen op de bodem van de zee, wordt er op het ogenblik hard gewerkt aan de bouw van een onderzeese stad. De plannen zijn al ver gevorderd, „maar," zegt kapitein Cousteau, „ik heb nog maar zo weinig tijd en er is nog zoveel te doen..."

Het is dus hard werken geblazen aan boord van de Calypso maar het is buitengewoon boeiend en interessant werk!

Deze foto werd gemaakt tijdens 'n proefneming met de duikschotel in de Rode Zee. „Denise", zoals de schotel heet, wordt voortbewogen door een elektrische pomp van 2 pk. Men kan er zonder bezwaar 24 uur mee onder water blijven.

DOORSNEDE VAN DE „CALYPSO"
SCHAAL 1 : 250

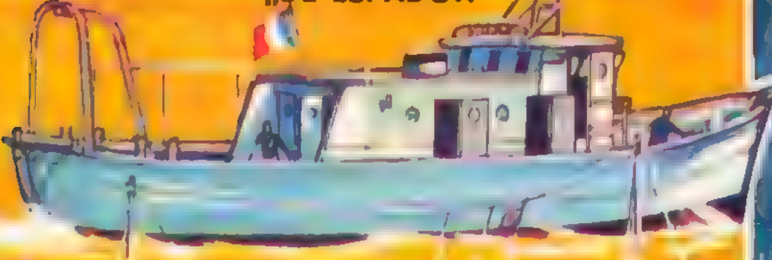
1 roer; 2 uitklapbaar duik-platform; 3 bijskraan „Jumbo"; 4 ruim in 't achterschip voor „duikschotel"; 5 windas voor kabels; 6 drukcabine; 7 metalen motorvlet, lengte 4 m; 8 antennes; 9 brug; 10 radar; 11 kraaienest; 12 windas voor ankerkettingen; 13 schacht naar observatiepost onder water; 14 harpoeneer-platform; 15 onderwater-observatiepost; 16 sonar; 17 kombuis; 18 ruim in voorschip; 19 hut; 20 echolood; 21 werkplaats; 22 luchtcompressor; 23 de twee motoren van 500 pk.; 24 stookolie-ruim; 25 2-persoonshutten; 26 hut van kapitein Cousteau; 27 laboratorium; 28 douches en wasserij; 29 anti-haaienkooi; 30 patrijspoorten onder de waterspiegel; 31 hulpanker aan ankerstok; 32 flexibele olietank; 33 trossen touw; 34 opblaasbaar reddingsvlot; 35 draadantenne; 36 kabel van 9000 m; 37 zware windas; 38 windas.

„DE AMPHITRITE"

De „Amphitrite", de grootste opblaasbare boot van de wereld. Lengte: 20 m; breedte: 9 m; gewicht: leeg 7 ton, uitgerust 25 ton. Helemaal te demonteren en te vervoeren per vliegtuig. 9 motoren, type „Mercury", elk van 100 pk.

„DE ESPADON"

De „Espadon", een schip dat net als de Calypso bijzonder geschikt is voor oceanografisch onderzoek.

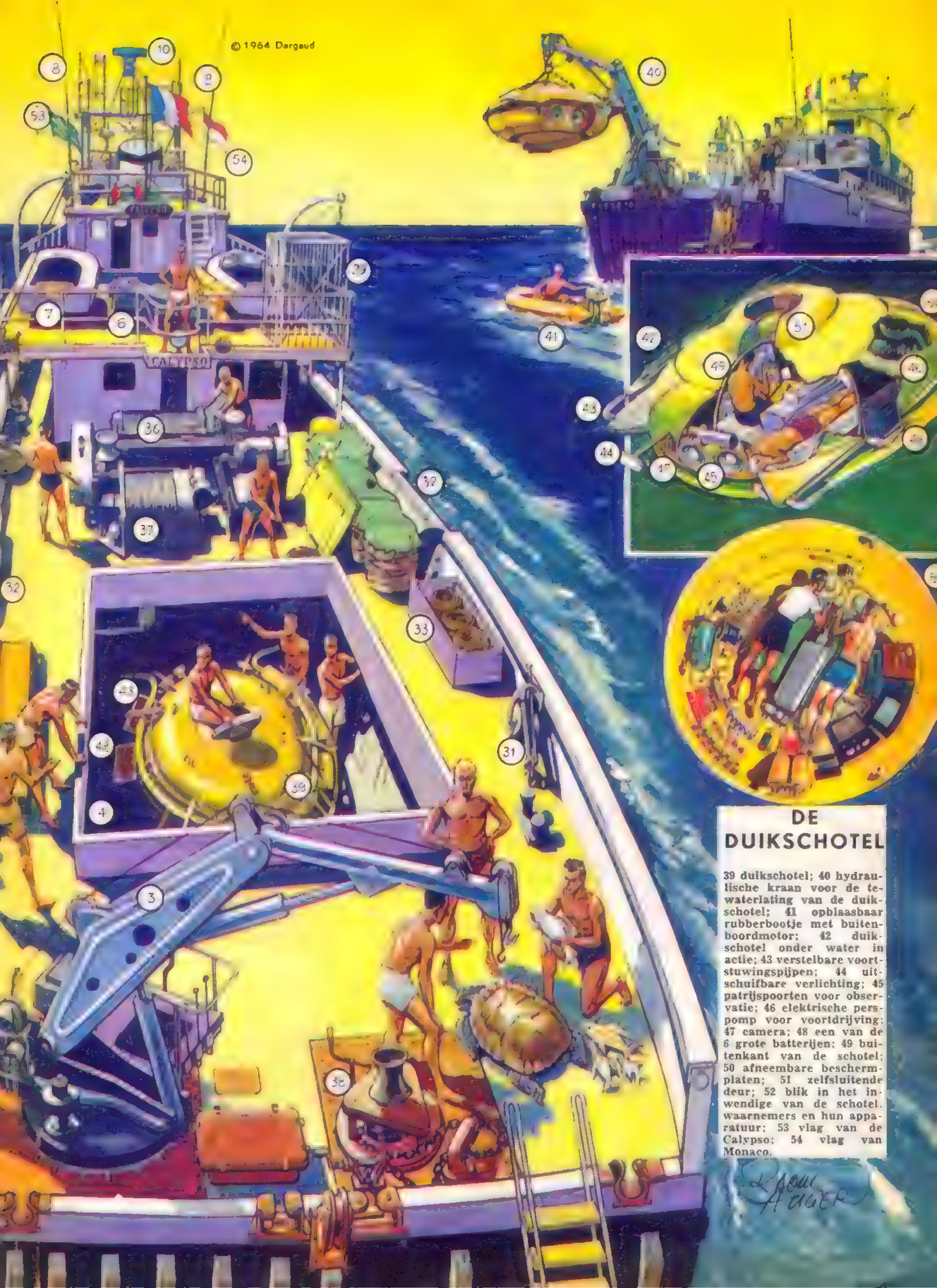
„DE WINARETTA-SINGER"

De „Winaretta-Singer" werd door mevrouw Singer geschonken aan het Oceanografisch Instituut van Monaco. Dit schip heeft dezelfde uitrusting als de „Espadon".

DE CALYPSO

DE DUIKSCHOTEL

39 duikschotel; 40 hydraulische kraan voor de tewaterlating van de duikschotel; 41 opblaasbaar rubberbootje met buitenboordmotor; 42 duikschotel onder water in actie; 43 verstelbare voortstuwingspijpen; 44 uitschuifbare verlichting; 45 patrijspoorten voor observatie; 46 elektrische perspomp voor voortdrijving; 47 camera; 48 een van de 6 grote batterijen; 49 buitenkant van de schotel; 50 afneembare beschermplaten; 51 zelfsluitende deur; 52 blik in het inwendige van de schotel. waarnemers en hun apparatuur; 53 vlag van de Calypso; 54 vlag van Monaco.

SPAGHETTI ZOEKT
D-daar heb je het po-po postkantoor, Spaghetti!
Kijk, dat is de auto die jou daarnet bijna van je sokken reed! De eigenaar van die wagen moet dus in het postkantoor zijn!
Ik zal een ha-ha-hartig woordje met hem sp-spre-ken!
POSTES
!
Zeg, Prosjoetto, kom hier eens even kijken: je baas is niet de enige die van moderne schilderijen houdt! Moet je dit zien!
?
MA!
Ma-ma-maar dat is he-het schilderij van mijn ba-ba-baas, waar d-die maffioso zo dol op is!
D-d-dit schilde-derij is van m-m-mijn baas! De di-di-dief heeft van mijn af-af-afwezigheid gebruik gemaakt om het te ga-gappen
Sjonge, wat is dàt mooi!
Het lijkt me het beste er zo gauw mogelijk de politie van op de hoogte te stellen, Prosjoetto
KOM MEE!
Mijn ba-ba-baas mag er niets v-v-van te weten komen! Trouwens, het sch-sch-schilderij was nog ma-maar nèt gestolen toen ik he-het alweer t-t-terugvond! Sl-sl-slim hè?
Neem me niet kwalijk, maar ik was die slimmerik!
Da-dat bl-blijft toch het-het-hetzelfde, Spa-spaghetti? W-w-we zijn toch ne-ne-neven?

EEN BAANTJE

Op zoek naar een baantje vindt Spaghetti zijn stotterende neef Prosjoetto, die bewaker is van een huis vol kostbare schilderijen. Onderweg naar het postkantoor worden ze rakelings gepasseerd door een sportwagen.

Nou, he-he-het is niet zo erg... dat doe-doek heeft ge-ge-geen waarde! Het is al-al-alleen maar een ko-ko-kopie
En die ingedeukte wagen buiten? Heeft die óók geen waarde?
MIJN AUTO! D-D-DIE WAS IK VERGETEN!
Dag, Pros-joetto! Het beste ermee!
Spa-spa-spaghetti! Wa-waar ga je na-na-naar toe?
Ik ga weg! Bij dit soort zaakjes wil ik niet betrokken worden. Je bent de grootste domoor die op twee benen rondloopt!
En jij b-b-bent on-on-ondankbaar! Ik zal je no-no-nog eens si-si-sigaren van mijn ba-ba-baas aanbieden en een leuk auto-to-tochtje met je maken!
Spa-spa-spaghetti, we-we-we zijn sa-samen opge-ge-gegroeid: b-b-ben je d-d-dan vergeten, dat we pizzab-b-broeders zijn?
Dat is waar, maar toen we nog bambini waren, brachten jouw streken me al in de meest hopeloze situaties, en ik pas er voor, nu wéér door jou in de narigheid te raken.
Maar jouw mamma is nog altijd de zuster van mijn mamita en ik geloof dat ik je daarom niet mag verlaten: kom aan mijn hart, neef.
M-m-mooi zo! Da-da-dan zal ik je nu mijn pl-pl-plan ver-ver-vertellen. Om te-te-te beginnen la-la-laten we de auto re-re-repareren.
!
Daarna laten we hem sta-sta-staan vóór een po-po-politiebureau. De politie ka-ka-kan dan de wagen en het sch-sch-schilderij aan de eigenaar teruggeven.
En d-d-dan is er voor de ei-ei-eigenaar geen en-en-enkele reden om een aankl-kl-klacht tegen w-w-wie dan ook in te die-die-dienen.
Dat is wel zo, maar de garagehouder zal ons toch in ieder geval bij de politie aangeven!
Ma no! Ik heb een pl-pl-plan: wij gaan ge-ge-gewoon een gl-gl-glas chian-an-anti d-d-drinken...
Attanasio

De-de-de garagehou-hou-houder is een la-la-landgenoot, z-z-zie je! Hij heet Ossobouco en h-h-hij kan zijn mo-mo-mond houden, je hoeft dus niet ba-ba-bang te zijn dat we verraden wo-wo-worden.
Wa-wa-wat zou jij t-t-toch moeten be-be-beginnen als ik er nie-niet was, hè?
OSSOBOUCO'S
K
VROM
P-p-prachtig, er z-z-zijn helemaal geen kla-kla-klanten op het ogenbli-blik, kom m-m-mee!
Hé, dag, Prosjoetto! Wat heb ik jou al een tijd niet gezien.
Salut, Ossobouco! Ik z-z-zou je g-g-graag aan mijn neef Spa-spa-spaghetti willen voorstellen.
Aangenaam, Ossobouco, hoe is het?
© 1964 Editions Lombard
Ossobouco, z-z-zou je mij een kl-kl-kleine dienst willen be-be-bewijzen? Maar laat ik je eerst ver-ver-vertellen...
Eérst gaan we een glaasje chianti drinken!
Even later...
En la-la-later hebben we de zij-zij-zijkant van de wagen ingedeukt!
Hihihi! Hahaha! Ma que! Wat 'n mop, zeg! Hahaha, wat grappig.
En Spa-spa-spaghetti zit nu natuurlijk lijk-lijk in de pe-pe-penarie! Moe-moet-moet je eens kij-kij-kijken!
HA!HA!HA!
¿?!!
MIJN AUTO! BANDITI! DE WAGEN DIE ZE GESTOLEN HEBBEN EN DIE IK VAN MIJN SPAARCENTJES HAD GEKOCHT!!
!
8
WORDT VERVOLGD

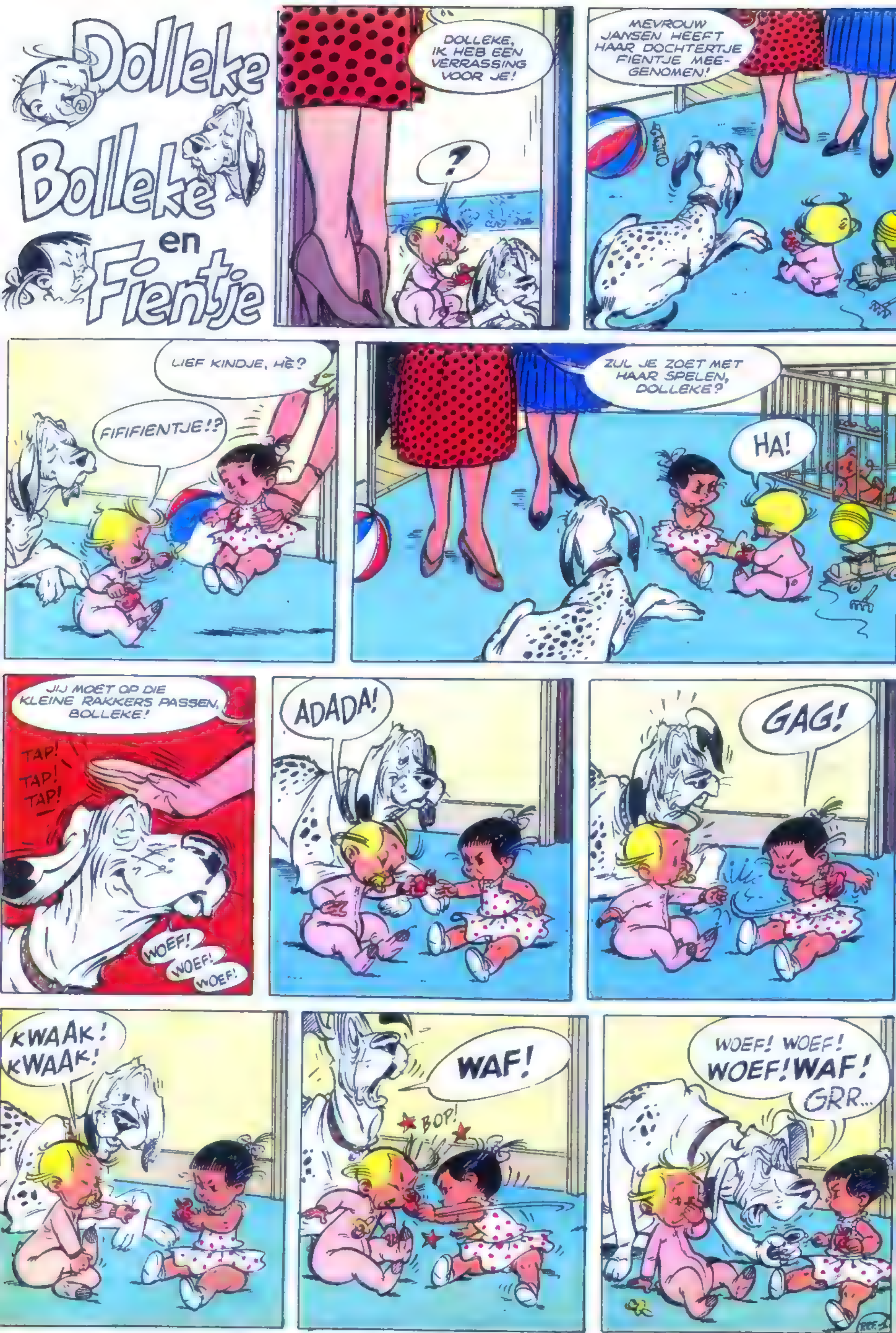
Rambler Tarpon

EEN NIEUWE TOEKOMSTAUTO

HET ontwerpen van een nieuwe auto is een geschiedenis die vele miljoenen guldens kost. En als het nu maar een model betreft dat in de smaak valt van de kopers, is dat niet zo erg, want dan komen de kosten er ruimschoots uit.
De grote moeilijkheid voor de ontwerpers is echter dat ze zo vèr vooruit moeten denken; als je in de tekenkamers van de autofabrikanten zou kunnen kijken — wat overigens niet mag, want die worden strenger bewaakt dan geldkluizen in een bank — zou je kunnen zien dat ze daar nú al bezig zijn met de modellen van 1966. Wordt zo'n nieuwe auto geen top, maar een flop, dan betekent dit een groot geldelijk nadeel voor de fabriek. Daarom gaan de autofabrikanten, vooral de Amerikaanse, er steeds meer toe over (speciaal als het een wat buitenissig model betreft) slechts één exemplaar van dit type te maken en dat dan ergens te pronk te zetten, alleen maar om te horen wat het publiek ervan zegt. Deze toekomst-auto's worden er de laatste tijd nogal wat gemaakt, omdat de wereldtentoonstelling in New York een zeer geschikte gelegenheid biedt om te zien hoe de mensen over zo'n nieuw model oordelen.
Zo'n toekomst-auto is nu ook de hierbij afgebeelde Rambler „Tarpon", gemaakt door de vierde autofabriek van Amerika, de American Motors Corporation, die direct komt na de Grote Drie (General Motors, Ford en Chrysler). De Rambler Tarpon heeft ongeveer dezelfde afmetingen als de gewone Rambler; van voren lijkt hij er ook wel wat op, maar het dak en het kofferdeksel van de Tarpon vormen één vloeiende lijn, van de voorruit tot de achterbumper. Dat zwarte stuk bovenop, waarin ook de eigenaardig gevormde achterruit is verwerkt, is geen lak, maar een kunstleren bekleding, die prachtig kleurt bij het vermiljoen-rood.
Let ook eens op de bijzondere vorm van de zijruiten, die aan de bovenkant de lijn van het dak tot ver naar achteren volgen. De wagen heeft verder aluminium sportwagenwielen.
De brede, om de wagen heengrijpende bumpers zijn in het midden van rubberstroken voorzien, die de lichte schokken bij het parkeren kunnen opvangen.
De kuipstoelen voorin hebben dezelfde zwarte kunstleren bekleding als het dak.
Het veiligheidsstuurwiel is bekleed met echt walnotenhout, net als een gedeelte van de deurpanelen.
Wij vinden het een bijzonder geslaagd type en als het grote publiek er ook zo over denkt, wordt de „Rambler Tarpon" misschien nog weleens op de lopende band gemaakt.
Het gebeurt echter ook vaak dat alleen een of meer onderdelen die in de smaak vallen, bijvoorbeeld zo'n daklijn of zo'n zijruit, worden toegepast in latere modellen.

Dolleke Bolleke en Fientje
DOLLEKE, IK HEB EEN VERRASSING VOOR JE!
?
MEVROUW JANSEN HEEFT HAAR DOCHTERTJE FIENTJE MEEGENOMEN!
LIEF KINDJE, HÈ?
FIFIFIENTJE!?
ZUL JE ZOET MET HAAR SPELEN, DOLLEKE?
HA!
JIJ MOET OP DIE KLEINE RAKKERS PASSEN, BOLLEKE!
TAP! TAP! TAP!
WOEF! WOEF! WOEF!
ADADA!
GAG!
KWAAK! KWAAK!
WAF!
BOP!
WOEF! WOEF! WOEF! WAF! GRR...

OEWAAU!
BOP!
ABLA! HA! ADADA! ABO! ABA!
BAA!
BAA?
BAA!
GAGA!
ABABA!
!
POM! POM! POM! POM! POM! POM!
POM! POM! POM! HIHI! HI!
HI! HI!
ADADA!
AGAGA!
HAAAAA!

SPLETS!
WAF! WAF!
HA!HA!HA!
HÉ! WAT IS HIER NU AAN DE HAND?
SCHAAM JE JE NIET, BOLLEKE?
EN JE HEBT DE KINDEREN OOK ALLEEN GELATEN!
HAHA!
HAHA!
GELUKKIG MAAR DAT HET ZULKE LIEVERDJES ZIJN!

POSTZEGELS EN SCHILDERIJEN!

WANNEER je over beroemde schilders als Rembrandt, Jan Steen, Rubens en vele anderen hoort spreken, denk je natuurlijk dadelijk aan hun schilderijen in musea. Ook heb je weleens gehoord dat erg rijke mensen schilderijen van beroemde meesters verzamelen, maar je hebt er natuurlijk nooit aan gedacht zèlf een collectie aan te leggen van bekende schilderstukken... op postzegels! In Nederland werd in 1930 een serie „Rembrandtzegels" uitgegeven. Etsen van Rembrandt zien we op de zomerzegels van 1956.

Het zelfportret van de schilder heeft de hoogste waarde in deze serie.

Kinderzegels van 1937 tonen ons een jongenskopje naar een schilderij van Frans Hals. Op de zomerzegels van 1940 komen de schilders Vincent van Gogh en Jan Steen (5 ct) voor. De laatste zegel werd later, in verband met verhoging van de briefport, in een andere kleur uitgegeven en overdrukt met 7½ cent. Op de kinderzegelserie van 1957 zien we meisjesportretten van meer moderne schilders als Matthijs Maris en Jan Sluyters.

Tot zover Nederland. Het buitenland heeft zich ook niet onbetuigd gelaten. Heel bekend is de schilderijenserie die Liechtenstein in 1949 uitgaf: we zien in deze serie reprodukties van Rubens, Rembrandt, Hans Memling en de Italiaanse kunstenaar Leonardo da Vinci.

Oostenrijk, het land dat bekend staat om zijn buitengewoon mooie postzegels, kwam in 1961 met een serie van 4 stuks, naar aanleiding van het 100-jarig bestaan van de Vereniging van Weense beeldende kunstenaars.

De bekendste zegel hiervan is „De Kus" van August v. Pettenkofen.

De zegels die het Vaticaan ter gelegenheid van de Wereldcampagne tegen de honger in 1963 uitgaf, tonen ons afbeeldingen van schilderijen van Rafael en Murillo. Op de vier zegels waaruit deze serie bestaat, zien we tweemaal de „Wonderbare Visvangst" van Rafael en tweemaal de „Wonderbare Spijziging" van Murillo. Roemenië en Rusland hebben op een zegel Rembrandt afgebeeld. België geeft ieder jaar een zogenaamde „antitering"-serie uit (wij zouden zeggen: ter bestrijding van tuberculose).

Dit jaar is de serie gewijd aan Rubens en op elke zegel staat één van zijn werken afgebeeld.

Ook Frankrijk heeft de laatste jaren regelmatig een schilderijenserie uitgegeven, bestaande uit twee of drie zegels. Deze tonen ons kunstwerken van Cézanne, Braque, Manet en Chagall, om alleen de bekendsten maar te noemen.

Op Spaanse postzegels, uitgegeven in 1963 ter herdenking van de dag van de postzegels, zien we schilderijen van Rebera, terwijl Spanje in 1962 Rubens op een postzegel herdacht. Tenslotte Duitsland, dat een zegel heeft met de beroemde Mona Lisa (het schilderij hangt in het Louvre te Parijs). Voor een paar stuivers is deze zegel te koop.

Schilderijen, beroemde meesters en postzegels zijn onderwerpen waar je dágen over zou kunnen praten, maar wij zullen het hierbij moeten laten.

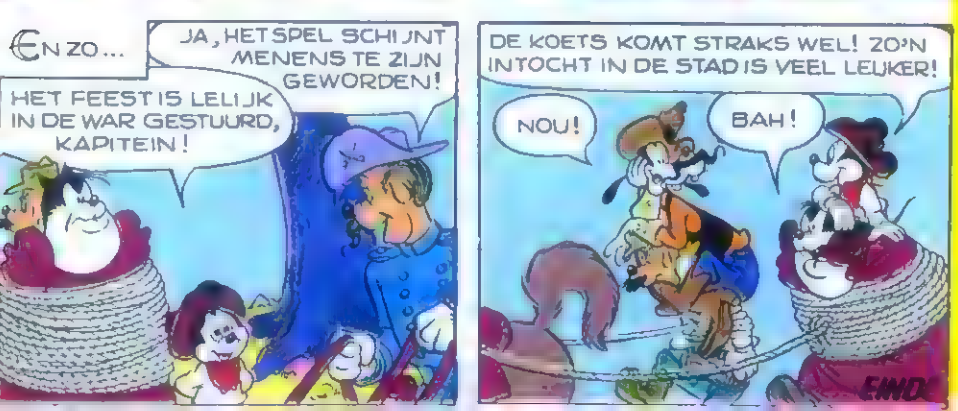
Mickey en Goofy

WILD-WESTFEEST

Het volgende punt op het programma van het feest is de Indianenoverval op de postkoets. Boris weet de roodhuiden van zich af te schudden, maar opnieuw komt er 'n kink in de kabel... de troepen uit Pistoolstad...

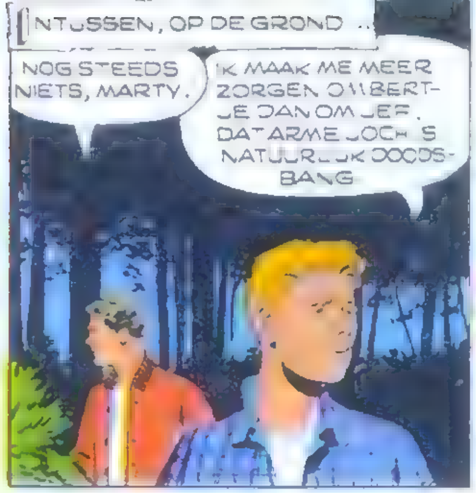

Zo is weer een avontuur van Mickey en Goofy tot een goed einde gekomen. Over veertien dagen komen onze vrienden terug in een gloednieuw en weer machtig spannend avontuur. Voor volgende week heeft Goofy een verrassing voor jullie. Hij zal jullie iets geweldigs laten zien. Wat dat dan wel is? Kom nou... een verrassing moet toch een verrassing blijven?

SPIN en MARTY

OP ZOEK NAAR EEN SPOOR

Jef en Bertje, die op de eerste dag van de kampeertocht van de Triple R jongens de wacht hebben, gaan op vlinderjacht en verdwalen. Samen met de kampleider, Ollie, speuren de jongens de bossen af, terwijl een helikopter vanuit de lucht zoekt . . . .

EEN UIL! NIETS OM BANG VOOR TE ZIJN. WE...WE MOETEN KALM BLIJVEN! GELUKKIG HEBBEN WE GELEERD WAT ER GEDAAN MOET WORDEN ALS JE VERDWAALT.
WE...WE KUNNEN BETER DOORLOPEN! HIER...HIER VANDAAN!
NEE, DAT IS JUIST FOUT IN HET DONKER! WE BEDEKKEN ONS HIER MET BLADEREN EN BLIJVEN DICHT BIJ ELKAAR.
ONDANKS ZIJN ANGST PROBEERT DE KLEINE BERTJE KALM TE BLIJVEN...
EN...EN VERGEET DE DIEREN! ALS WIJ HEN NIETS DOEN, DOEN ZIJ ONS NIETS.
JEF BEGINT ZICH WAT KALMER TE VOELEN...
LATEN WE GAAN SLAPEN, JEF. WE MOETEN ONZE KRACHTEN SPAREN OM MORGEN VERDER TE ZOEKEN!
IK ZAL 'T PROBEREN, BERTJE!
ZE ZOEKEN NAAR ONS, JEF. MISSCHIEN VINDEN ZE ONS VANNACHT AL! IK BEN NIET BANG...JIJ?
N-NEE... NATUURLIJK NIET!
'S OCHTENDS VROEG GAAT HET ZOEKEN VERDER...
DAAR IS DE HELICOPTER AL! ZE ZIJN VROEG GESTART!
HET IS GOED TE WETEN DAT WE NIET ALLEEN ZIJN, HÈ?
SPIN EN MARTY GEVEN HET ZELFS NA EEN HELE NACHT SPEUREN NOG NIET OP...
BERTJE!
JEF! BERTJE! ZIJN JULLIE HIER?
EN EINDELIJK...
SPIN! MARTY!
BERTJE EN JEF! GELUKKIG IS JULLIE NIETS OVERKOMEN!
EVEN SEINEN DAT WE JULLIE HEBBEN GEVONDEN.
WAT ZIJN WE BLIJ DAT JULLIE ER ZIJN!
MORSETEKENS ...ZE HEBBEN DE VERMISTE JONGENS! TERUG NAAR DE BASIS, TOM!
DIE TRIPLE-R JONGENS WETEN VAN ALLES! IK LEERDE PAS MORSE-SEINEN TOEN IK BIJ DE REDDINGSBRIGADE KWAM!
FIJN, DAT JE VOOR BERTJE GEZORGD HEBT, JEF. HIJ WAS ZEKER WEL BANG NA AL DIE VERHALEN?
HIJ BANG? HIJ HEEFT MIJ ER DOORHEEN GEHOLPEN! IK HEB VEEL GELEERD VAN BERTJE... HIJ WAS VANNACHT DE DAPPERSTE KNAAP VAN DE WERELD!
TOCH ZAL IK NOOIT MEER ONGEHOORZAAM ZIJN... ZELFS NIET OM EEN VLINDER TE VANGEN!
ANDERS KOMEN WE ACHTER JOU AAN MET EEN NET, BERTJE. DAT BELOOF IK JE!

DE GRUMMAN INTRUDER

DOOR HUGO HOOFTMAN

DE Amerikaanse marine heeft een nieuw aanvalsvliegtuig in gebruik genomen: De Grumman A-6 Intruder.
Deze tweemotorige straalmachine kenmerkt zich door de enorme hoeveelheid bommen die onder de vleugels en de romp kan worden meegevoerd. Elk van deze bommen heeft een gewicht van 225 kilo.
De Intruder heeft als basis de Amerikaanse vliegdekschepen en als taak vanaf geringe hoogte vijandelijke doelen aan te vallen.
Een technisch interessant nieuwtje is, dat de straalpijpen van de beide straalmotoren 30 graden omlaag kunnen draaien. Dat gebeurt bij de start — waardoor het toestel als het ware de lucht wordt ingestuwd — en bij de landing. De snelheid van de Grumman tijdens start en landing vermindert hierdoor met 18 km per uur, waardoor hij van een kleinere start- en landingsbaan gebruik kan maken.
De Intruder heeft een pijlvleugel, waarvan de tips opklapbaar zijn; het toestel neemt dan minder ruimte in beslag. De twee man tellende bemanning zit naast elkaar op de Engelse Martin Baker-schietstoelen.
Op de foto is te zien hoe aan weerszijden van de romp de duikremklap is aangebracht, die tijdens een duikvlucht de snelheid niet te hoog laat oplopen. Op 19 april 1960 vloog de eerste Intruder. Sindsdien heeft tot nu toe alleen Zuid-Afrika belangstelling voor dit toestel getoond, maar daar zijn de Amerikanen niet op ingegaan. Voorlopig zal de Intruder dus alleen voor de Amerikaanse marine vliegen.

TECHNISCHE GEGEVENS:

Afmetingen: spanwijdte 16,15 m, lengte 16,28 m, hoogte 4,62 m. **Gewichten:** leeg 10.885 kg, vlieggewicht 24.495 kg. **Motortype:** twee Pratt and Whitney J52-P-6 van 3856 kg stuwkracht. **Prestaties:** max. snelheid Mach 0,9 **Rest geheim.**

KUIFJE

HET GEHEIM VAN DE EENHOORN

Max Vogel is er vandoor met het perkament van Kuifje. Van de hospita van meneer Sakharine hoort Kuifje dat deze juist op reis is. Dan gaat Kuifje naar Jansen en Jansens, die op weg zijn naar . . .

KUIFJE
HET GEHEIM VAN DE EENHOORN
Tot ziens! En vergeten jullie vooral niet te kijken bij de J!
De letter J?
Vreemd... waarom zouden wij bij de „J" moeten kijken?
Verdraaid nog aan toe: deze portefeuille is van mij!
„Eigendom van Jansens"! En kijk, deze hier is van jou!
Het ziet er naar uit dat deze allemaal van ons zijn... Behoort aan Jansens... Jansen... Jansens... Jansen... Jansens... Jansen...
De volgende ochtend...
Jij hebt makkelijk praten: de schat van Scharlaken Rackham wacht ons! We hebben twee perkamenten, dat is waar, maar het derde hebben we niet...
Ai, natuurlijk...
DRRING RRRING DRRING
Hallo?... Ja, ik ben het... Goedemorgen... hoezo? U hebt hem aangehouden?...
Aangehouden is het woord niet. Maar dank zij het rondgeseinde signalemer. heeft men hem kunnen grijpen juist toen hij probeerde de grens over te glippen!
En het ontbrekende perkament? Had hij het bij zich?
Ja, dat had hij in zijn zak. We komen het je dadelijk brengen. maar eerst hebben we nog een appeltje te schillen met die handelaar in oude rommel.
?
Jansens, houd jij mijn wandelstok even vast, terwijl ik me met meneer bezighoud...
WORDT VERVOLGD